

رویکردی نوین از کاربرد مدل‌های تصمیم‌گیری چند معیاره در طبقه‌بندی مشتریان اعتباری بانک

نرجس قاسم نیا عربی¹، عبدالحمید صفایی قادیکلایی^{2*}

1- کارشناسی ارشد گروه مدیریت صنعتی، دانشکده علوم اقتصادی و اداری، دانشگاه
مازندران، مازندران، ایران

2- دانشیار گروه مدیریت صنعتی، دانشکده علوم اقتصادی و اداری، دانشگاه مازندران،
مازندران، ایران

پذیرش: 1395/05/18

دریافت: 1395/01/08

چکیده

همواره مهم‌ترین عامل در تعیین وضعیت اعتباری مشتریان، بررسی ریسک اعتباری آنها بوده است. در گذشته ریسک اعتباری اغلب با قضاوت شهودی تعیین می‌شد که در مقایسه با روش‌های آماری و هوش مصنوعی که اخیراً مورد توجه قرار گرفته‌اند، از کارایی کمتری برخوردار بوده است. این در حالی است که به‌کارگیری روش‌های آماری، مستلزم توزیع مشخص داده‌ها می‌باشد و از طرف دیگر استفاده از روش‌های هوش مصنوعی نیز مستلزم محاسبات پیچیده، هزینه‌بر بوده و مدل‌های به‌دست آمده از آن نیز غیرقابل تفسیر و تحلیل است. از این رو مقاله حاضر سعی دارد تا با استفاده از رویکرد جدیدی از کاربرد مدل‌های تصمیم‌گیری چند معیاره، ضمن کاهش پیچیدگی محاسبات و عدم نیاز به فرض خاصی برای داده‌ها، به طبقه‌بندی مشتریان اعتباری بپردازد. در تحقیق حاضر رویکرد C-TOPSIS که بر پایه روش Topsis می‌باشد، به‌عنوان رویکردی جدید از کاربرد فنون تصمیم‌گیری چندمعیاره برای طبقه‌بندی مشتریان اعتباری بانک به کار گرفته شد.

برای سنجش اعتبار رویکرد جدید C-TOPSIS، عملکرد این مدل با عملکرد مدل کلاسیک رگرسیون لجستیک در تشخیص وضعیت اعتباری مشتریان شعب بانک سینا در فاصله زمانی سال 1388-1392 مورد مقایسه قرار گرفت. نتایج نشان داد که مدل C-TOPSIS با دقت

کل 58/8 درصد عملکرد بهتری در مقایسه با رگرسیون لجستیک با دقت 54/4% داشته است و خطای نوع اول و دوم در C-TOPSIS نیز به میزان قابل‌ملاحظه‌ای نسبت به روش دیگر کاهش یافته است.

واژه‌های کلیدی: مدل‌های تصمیم‌گیری چند معیاره، رگرسیون لجستیک، ارزیابی ریسک اعتباری، روش C-TOPSIS.

1- مقدمه

از علل عمده مشکلات بانکی در دنیا، ضعف در مدیریت ریسک پرتفوی یا عدم توجه به تغییر در شرایط اقتصادی و منطقه‌ای است و از آنجایی که وام‌های اعتباری اساس سیستم بانکداری را تشکیل می‌دهند، در نتیجه وجود چنین شرایطی به انحطاط پورتفوی اعتباری بانک منجر می‌شود. از این رو پیامدهای ناشی از ریسک اعتباری، بانک‌ها را ملزم به شناسایی، اندازه‌گیری، مدیریت و کنترل ریسک و همچنین تعیین سطح سرمایه کافی در برابر اعتبار می‌نماید [1]. بنابراین عملکرد مناسب واحدهای اعتباری، سودآوری و ثبات یک بانک را تضمین می‌کند که بررسی پیشینه مالی مشتری یک عامل بسیار مهم قبل از هرگونه تصمیم‌گیری اعتباری و عامل اصلی در کاهش ریسک اعتباری است [2].

از سال 1909 که جان موری رتبه‌بندی ریسک اعتباری را بر روی اوراق قرضه انجام داد، برخی از محققان متوجه شباهت زیاد اوراق قرضه و وام‌های پرداختی (تسهیلات اعطایی) شدند و اندازه‌گیری ریسک عدم پرداخت اصل و بهره (سود) وام‌ها را تحت بررسی قراردادند [3].

ارزیابی وضعیت اعتباری درخواست‌کنندگان تسهیلات، پیش نیاز مدیریت ریسک در مؤسسات مالی و بانکها می‌باشد و از طرفی طراحی روش علمی و مناسب برای جلوگیری از اعمال سلیقه‌های مختلف فردی در رتبه‌بندی مشتریان می‌تواند گامی مؤثر در جهت افزایش کارایی نظام بانکی در ارزیابی اعتباری متقاضیان باشد. بنابراین با پیاده‌سازی سیستم رتبه‌بندی اعتباری مشتریان یکی از مهم‌ترین دغدغه‌های سیستم بانکی که تخصیص بهینه وجوه جمع‌آوری شده و کاهش مطالبات معوق است، برطرف خواهد شد [4]. در واقع، ارزیابی ریسک اعتباری متقاضیان وام

برای اعطای تسهیلات در شرایط کنونی یک فرایند با ماهیت ذهنی است، بدین معنی که درخواست وام هر مشتری به صورت دستی و با نظر کارشناسان مورد بررسی قرار می‌گیرد که این مسئله دیدگاه شخصی و تعصبات فردی مدیر اعتباری را بر تصمیم‌های اعتباری تحمیل می‌کند. خطای انسانی ناشی از تصمیم‌های اعتباری ذهنی همواره موجب بحران‌های مالی در بانک‌ها و مؤسسات مالی شده است، بنابراین مدیران اعتباری بانک‌ها در ایران نیازمند توسعه روش‌های کارا تر جهت بهبود دقت طبقه‌بندی در تصمیم‌گیری‌های اعتباری هستند. از این رو مقاله حاضر با هدف تعیین مدل مناسب برای اعتبارسنجی متقاضیان وام با استفاده از روش نوین C-TOPSIS به طبقه‌بندی اعتباری مشتریان شعب بانک سینا پرداخته و برای ارزیابی دقت طبقه‌بندی این مدل، نتایج آن را با مدل کلاسیک رگرسیون لجستیک مقایسه کرده است. با توجه به هدف مذکور سؤال‌های تحقیق را می‌توان به شرح زیر فهرست نمود:

- 1- متغیرهای مؤثر در اعتبارسنجی مشتریان بانک مورد مطالعه کدامند؟
- 2- دقت مدل C-TOPSIS در سنجش اعتبار مشتریان بانک به چه میزان است؟
- 3- دقت عملکرد مدل رگرسیون لجستیک در سنجش اعتبار مشتریان بانک به چه میزان است؟
- 4- مدل مناسب از نظر دقت، خطای نوع اول و دوم جهت اعتبارسنجی مشتریان وام کدام است؟

2- ادبیات موضوع

در بانکداری متعارف، مدیریت ریسک اعتباری از قسمت‌هایی از جمله نحوه تصویب تسهیلات، نحوه نظارت و پیگیری تسهیلات، روش مدیریتی تغییر به موقع در ترکیب تسهیلات، بازنگری دوره‌ای تسهیلات و ارزش‌گذاری مالی پرتفوی تسهیلات توسط مدیران ارشد و هیأت‌مدیره بانک تشکیل می‌شود. در بانکداری اسلامی با توجه به ویژگی‌های این سیستم بانکی، موضوع بررسی اولیه و نحوه تصویب تسهیلات بسیار بااهمیت است و بانک‌ها فقط حداقل ریسک را می‌پذیرند؛ به عبارت دیگر فقط کسانی می‌توانند از تسهیلات بانکی استفاده کنند که سابقه موردنظر بانک را داشته و نسبت به حال و آینده طرح موردنظر اطلاعات کافی داخلی و خارجی داشته باشند، همچنین از سایر شرایط لازم برای استفاده از تسهیلات نیز برخوردار باشند. در واقع مدیریت

ریسک مؤثر و کارآمد در بانکداری اسلامی نیازمند چارچوب مقرراتی مناسب و همچنین گسترش مطلوب نهادها، بازارها، زیرساخت‌های بازار و ابزار مالی مناسب است [5].

اگرچه یک تعریف جهانی پذیرفته از اعتبارسنجی وجود ندارد، با این حال بسیاری از تعاریف، اعتبارسنجی را به عنوان ابزاری ضروری تعریف می‌کنند که با استفاده از روش‌های پارامتریک و ناپارامتریک در مورد وضعیت اعتباری مشتریان و خوش‌حساب و بدحساب بودنشان قضاوت می‌کنند [6].

اغلب بانک‌ها و مؤسسات مالی و اعتباری که به نوعی درگیر اعطای وام هستند، معمولاً یکی از روش‌های موجود اعتبارسنجی را براساس شرایط خود و جامعه پیرامون مورد استفاده قرار می‌دهند. روش‌های امتیازدهی اعتباری به دو صورت کمی و کیفی انجام می‌شوند. تحلیل کیفی امتیازدهی اعتباری بستگی به توانایی و تجربه افراد مسئول اعطای اعتبار دارد [7]. امروزه در اغلب بانک‌های تجاری دنیا از روش قضاوتی (کیفی) برای تعیین ریسک استفاده می‌شود، لکن استفاده از این روش با توجه به توان محدود انسان‌ها در تحلیل هم‌زمان فاکتورهای مختلف مؤثر بر ریسک در مقایسه با روش‌های آماری و همچنین روش‌های هوش مصنوعی از کارایی کمتری برخوردار است. در واقع رویکرد قضاوتی به شدت به تجارب گذشته و حال تحلیل‌گران اعتباری بستگی دارد و معیارهای ذهنی، تناقض‌ها و اولویت‌های فردی نتایج تصمیم‌ها را تحت تأثیر قرار می‌دهند [8] ولی در روش‌های کمی امتیازدهی، پیش‌بینی عدم بازپرداخت اصل و سود تسهیلات اعتباری بستگی به تابع توزیع برآورد شده به وسیله این روش‌ها دارد [7، ص 636: 9].

از کاربردی‌ترین رویکردهای کمی در امتیازدهی اعتباری به کارگیری روش‌های آماری نظیر تحلیل تمایزی، رگرسیون لجستیک و خطی، روش MARS¹، درخت رگرسیون و طبقه‌بندی، هموارسازی ناپارامتریک²، تحلیل بقا³ و مدل‌های تحقیق در عملیات نظیر برنامه‌ریزی خطی، برنامه‌ریزی درجه دوم، برنامه‌ریزی عدد صحیح، برنامه‌ریزی چند معیاره، برنامه‌ریزی پویا است، اما به‌تازگی می‌توان روش‌های پیچیده‌تری مربوط به حوزه هوش محاسباتی یافت که اغلب به محاسبات نرم یا داده‌کاوی، نظیر شبکه‌های عصبی مصنوعی، ماشین بردار پشتیبانی، سیستم ایمنی مصنوعی⁴، الگوریتم ژنتیک⁵ و دیگر الگوریتم‌های تکاملی اشاره دارد [9، ص 3: 10]. با

توجه به تعداد قابل ملاحظه مطالعات در زمینه الگوریتم‌های هوش مصنوعی، دو ضعف عمده در این روش‌ها وجود دارد؛ اجرای این فنون مستلزم محاسبات مهم و پیچیده‌ای است و این روش‌ها در میان تحلیلگران مالی و کسب‌وکار به ندرت شناخته شده است [11]. شبکه عصبی مصنوعی رویکردی است که در مجموعه داده‌های واقعی موفق عمل کرده است اما با این حال یک جعبه سیاهی است که نمی‌توان دلیل رسیدن به تصمیم‌های آن را تفسیر نمود و همچنین مدت زمان یادگیری آن در مقایسه با روش‌های آماری طولانی‌تر است. روش ماشین بردار که اخیراً بسیار مورد توجه قرار گرفته است، دقت عملکرد بالایی دارد اما با این حال گزینش پارامترها در این روش نیز زمان‌بر و فرایند طبقه‌بندی آن جعبه سیاهی است که قابلیت تفسیر ندارد. علاوه بر این، روش‌هایی نظیر الگوریتم ژنتیک، سیستم ایمنی مصنوعی، ماشین بردار پشتیبانی حداقل مربعات⁶ و دیگر روش‌های هوش مصنوعی که اخیراً مورد توجه قرار گرفته‌اند، اگرچه دقت عملکرد بالایی دارند اما زمان‌بر هستند و نتایج و فرایند تصمیم‌گیری آنها قابل تفسیر نیست [12]. به همین منظور در مقاله حاضر از رویکرد نوین C-TOPSIS برای طبقه‌بندی متقاضیان وام استفاده شده است. روش Topsis⁷ با نتایج ارزیابی معتبر، فرایند محاسبات سریع و قابلیت درک و استفاده آسان به‌عنوان یکی از پرکاربردترین رویکردهای تصمیم‌گیری چند معیاره برای مسائل رتبه‌بندی شناخته شده است و این در حالی است که تحقیق حاضر با منطبق موجود در این رویکرد، از این روش برای حل مسئله طبقه‌بندی استفاده کرده است. در واقع C-TOPSIS شکل تغییر یافته Topsis است که با نتایج طبقه‌بندی قابل اعتماد، کارایی محاسباتی بالا و سهولت استفاده، مزایای Topsis را حفظ کرده است.

3- روش C-TOPSIS

فرایند رتبه‌بندی در Topsis همانند فرایند امتیازدهی اعتباری است. در Topsis با توجه به شاخصه‌ها، هر گزینه امتیازی به دست می‌آورد که ضریب نزدیکی نام دارد. گزینه‌ها بر اساس ضریب نزدیکی رتبه‌بندی می‌شوند و بزرگ‌ترین ضریب نزدیکی، گزینه مرجح است. امتیازدهی اعتباری (اعتبارسنجی)، با استفاده از شاخصه‌هایی نظیر درآمد، شغل و سن می‌تواند امتیاز اعتباری برای هر متقاضی وام را محاسبه کند. امتیاز اعتباری بیشتر، نشان‌دهنده وضعیت اعتباری بهتری از مشتری است [13].

در تغییر روش TOPSIS به یک روش طبقه‌بندی، سه چالش وجود دارد: مشخص کردن جهت شاخصه‌ها، تعیین درست وزن‌ها و تعیین حد آستانه منطقی. برای رویارویی با هر یک از این چالش‌ها راه‌حلی ارائه شده است [14].

- مشخص کردن جهت شاخصه‌ها: تعیین جهت افزایشی و کاهش‌ی شاخصه‌ها در روش TOPSIS اغلب به صورت شهودی و با نظرات خبرگان انجام می‌شود، درحالی‌که در حوزه اعتبارسنجی جهت بعضی شاخصه‌ها را نمی‌توان به طور ذهنی تعیین نمود. از این رو در مقاله حاضر برای تعیین جهت شاخصه‌ها از رگرسیون لجستیک که روشی عینی است، استفاده شد.

- تعیین وزن شاخصه‌ها: در روش TOPSIS وزن‌ها همیشه به صورت ذهنی و توسط خبرگان تعیین می‌شوند که معمولاً تحت تأثیر تجربه و قضاوت افراد قرار می‌گیرد و به همین دلیل استفاده از روش‌های عینی در تعیین وزن، دقت طبقه‌بندی در این‌گونه مسائل را تا حد موردنیاز بهبود می‌بخشند. منطق تعیین وزن در این تحقیق بر این فرض استوار است که مشتریان خوب تا حد ممکن به مشتری عالی و مشتریان بد تا حد ممکن به مشتری بسیار بد نزدیک باشند. با تبدیل این مفهوم به یک تابع ریاضی با هدف حداقل‌سازی مجموع میانگین فاصله مشتریان خوب از مشتری ایده‌آل مثبت و میانگین فاصله مشتریان بد از مشتری ایده‌آل منفی، وزن شاخصه‌ها محاسبه می‌شود؛ در واقع ایده اصلی تحقیق حاضر که آن را از تمام تحقیقاتی که از TOPSIS استفاده می‌کنند، متمایز می‌سازد در همین است.

- تعیین حد آستانه: پس از اینکه امتیاز اعتباری هر مشتری به دست آمد، حد آستانه‌ای موردنیاز است تا مشتریان را در دو گروه خوش‌حساب و بدحساب طبقه‌بندی کند. متقاضیان وام با امتیاز اعتباری بالاتر از حد آستانه پذیرفته و پایین‌تر از آن رد خواهند شد. هرچه یک متقاضی وضعیت اعتباری بهتری داشته باشد، امتیاز اعتباری بالاتری کسب می‌کند، بنابراین فرض می‌شود مشتریان خوب امتیاز بالاتری نسبت به مشتریان بد به دست آورند. فرض می‌شود تعداد n_g مشتری خوب و تعداد n_b مشتری بد در داده‌های آموزش وجود دارد. n_g آمین مشتری در مشتریان رتبه‌بندی شده براساس امتیاز اعتباری به عنوان حد آستانه در نظر گرفته می‌شود. طبقه‌بندی مشتریان رتبه‌بندی شده در داده‌های آزمون نیز به همین ترتیب می‌باشد.

3-1- مراحل اجرای C-TOPSIS

یک مجموعه داده شامل n مشتری با m شاخصه ارزیابی وجود دارد. x_{ij} مقدار شاخصه j ام را برای مشتری i ام نشان می‌دهد. y_i طبقه اعتباری مشتری i ام را نشان می‌دهد که $\{0, 1\}$ می‌باشد، عدد 1 مشتری خوش حساب و عدد صفر مشتری بد حساب را نشان می‌دهد و w_j وزن شاخصه j ام را بیان می‌کند. داده‌های اعتباری به صورت تصادفی به داده‌های آموزش و آزمایش به ترتیب به نسبت 80 و 20 درصد تقسیم می‌شوند. تعداد داده‌های آموزش (n_{train}) شامل n_g مشتری خوش حساب و n_b مشتری بد حساب است [14، ص 261]. روش مذکور به منظور طبقه‌بندی مشتریان بانک در قالب سه گام تبیین می‌شود که در ادامه به توضیح آن خواهیم پرداخت.

گام اول: پردازش داده‌ها

1-1- تعیین شاخصه‌های افزایش و کاهش:

همان‌طور که پیش از این اشاره شد، در این بخش از رگرسیون لجستیک برای تمایز جهت افزایشی و کاهش‌ی شاخصه‌ها استفاده می‌شود.

1-2- نرمال‌سازیداده‌ها

داده‌های افزایشی

$$r_{ij} = \frac{x_{ij} - x_j^{min}}{x_j^{max} - x_j^{min}}, \quad i = 1, \dots, n, \quad j = 1, \dots, m \quad (1)$$

داده‌های کاهش‌ی

$$r_{ij} = \frac{x_j^{max} - x_{ij}}{x_j^{max} - x_j^{min}}, \quad i = 1, \dots, n, \quad j = 1, \dots, m \quad (2)$$

$x_j^{max} = \max\{x_{ij} | i = 1, \dots, n\}$ بیشینه مقدار شاخصه j را نشان می‌دهد و $x_j^{min} = \min\{x_{ij} | i = 1, \dots, n\}$ کمینه مقدار شاخصه j را نشان می‌دهد. با استفاده از فرمول (2) شاخصه‌های کاهش‌ی به شاخصه‌های افزایشی تبدیل می‌شوند و کل شاخصه‌ها در این مرحله افزایشی می‌شوند و در بازه $[0, 1]$ قرار می‌گیرند.

گام دوم: فرایند آموزش

2-1- تعیین اوزان

منطق تعیین وزن براساس این مفهوم است که مشتریان خوش حساب باید تا حد ممکن به مشتری عالی نزدیک شوند درحالی که مشتریان بدحساب باید تا حد ممکن به مشتری بسیار بد نزدیک شوند. این مفهوم در تابع هدف زیر نشان داده شده است:

$$\min \left[\frac{1}{n_g} \sum_{i=1}^{n_g} \left(\sum_{j=1}^m (w_j r_{ij} - r_j^{max})^2 \right) + \frac{1}{n_b} \sum_{i=1}^{n_b} \left(\sum_{j=1}^m (w_j r_{ij} - r_j^{min})^2 \right) \right] \quad (3)$$

که در آن $r_j^{min} = \min\{r_{ij} | i = 1, \dots, n_{train}\}$ و $r_j^{max} = \max\{r_{ij} | i = 1, \dots, n_{train}\}$ است. تابع هدف (3) یک مسئله برنامه‌ریزی درجه دوم محدب نامحدود است. مشتق تابع هدف بر مبنای w_j محاسبه و سپس وزن‌ها از طریق فرمول (4) به دست می‌آیند.

$$w_j = \frac{\frac{1}{n_g} \sum_{i=1}^{n_g} \sum_{j=1}^m r_{ij} r_j^{max} + \frac{1}{n_b} \sum_{i=1}^{n_b} \sum_{j=1}^m r_{ij} r_j^{min}}{\frac{1}{n_g} \sum_{i=1}^{n_g} \sum_{j=1}^m r_{ij}^2 + \frac{1}{n_b} \sum_{i=1}^{n_b} \sum_{j=1}^m r_{ij}^2}, \quad j = 1, \dots, m \quad (4)$$

با استفاده از رابطه (5) کل داده‌های اعتباری موزون می‌شود:

$$v_{ij} = w_j r_{ij}, \quad i = 1, \dots, n, \quad j = 1, \dots, m \quad (5)$$

v_{ij} مقدار شاخصه موزون r_{ij} مربوط به مشتری i ام را ارائه می‌کند.

2-2- تعیین ایده‌آل مثبت و ایده‌آل منفی

$$v^{max} = \{v_j^{max}, j = 1, \dots, m\} \quad (6)$$

رویکردی نوین از کاربرد مدل‌های تصمیم‌گیری... _____ نرجس قاسم نیا عربی و همکار

$$v^{min} = \{v_j^{min}, j = 1, \dots, m\} \quad (7)$$

$v_j^{min} = \min\{v_{ij} | i = 1, \dots, n_{train}\}$ و $v_j^{max} = \max\{v_{ij} | i = 1, \dots, n_{train}\}$ می‌باشد.
 v^{max} ایده‌آل مثبت (بهترین مشتری) و v^{min} ایده‌آل منفی (بدترین مشتری) را نشان می‌دهد.

2-3- محاسبه امتیاز اعتباری داده‌های آموزش

S_i^+ و S_i^- به ترتیب فاصله میان اُمین مشتری در داده‌های آموزش و بهترین مشتری و فاصله میان اُمین مشتری در داده‌های آموزش با بدترین مشتری را نشان می‌دهد.

$$S_i^+ = \sqrt{\sum_{j=1}^m (v_{ij} - v_j^{max})^2}, i = 1, \dots, n_{train} \quad (8)$$

$$S_i^- = \sqrt{\sum_{j=1}^m (v_{ij} - v_j^{min})^2}, i = 1, \dots, n_{train} \quad (9)$$

C_i رتبه اعتباری اُمین مشتری است که از رابطه (10) به دست می‌آید:

$$C_i = \frac{S_i^-}{S_i^- + S_i^+}, i = 1, \dots, n_{train} \quad (10)$$

2-4- تعیین حد آستانه

امتیازهای اعتباری را از بیشترین به کمترین مرتب می‌کنیم، n_g اُمین امتیاز اعتباری بالا به عنوان حد آستانه (C_0) در نظر گرفته می‌شود.

گام سوم: پردازش داده‌های آزمون

3-1- امتیاز اعتباری داده‌های آزمون تعیین می‌شود:

S_i^+ فاصله میان i اُمین مشتری در داده‌های آزمون و بهترین مشتری و S_i^- فاصله میان i اُمین مشتری در داده‌های آزمون با بدترین مشتری را نشان می‌دهد که به ترتیب از رابطه (8) و (9) به دست می‌آید. سپس C_i که رتبه اعتباری i اُمین مشتری است، از رابطه (10) محاسبه می‌شود. در محاسبه ایده‌آل مثبت و منفی و امتیاز اعتباری در داده‌های آزمون $i = 1, \dots, n_{test}$ می‌باشد.

3-2- طبقه‌بندی داده‌های آزمون

اگر $C_i > C_0$ باشد، آنگاه اُمین مشتری در داده‌های آزمون به‌عنوان مشتری خوب پیش‌بینی می‌شود، اگر $C_i < C_0$ باشد، آنگاه اُمین مشتری در داده‌های آزمون به‌عنوان مشتری بد پیش‌بینی می‌شود [14، صص 262-263].

4- رگرسیون لجستیک

رگرسیون لجستیک شکل دیگری از رگرسیون خطی است. در صورتیکه متغیر وابسته به شکل 0 یا 1 باشد، پیشنهاد می‌شود از مدل رگرسیون لجستیک استفاده شود [15]. در این روش محدودیت‌های کمتری در فرضیه‌ها وجود دارد و می‌تواند با شاخص‌های کیفی نیز کار کند. روش تحلیل تمایزی خطی (LDA) نشان می‌دهد که آیا ویژگی‌های مشتری باهم مرتبط هستند یا خیر، درحالی‌که رگرسیون لجستیک این قابلیت را دارد که احتمال عدم نکول از سوی متقاضی را پیش‌بینی کند و متغیرهای مرتبط با رفتار مشتری را شناسایی می‌کند. معادله رگرسیون لجستیک به این ترتیب می‌باشد [8، ص 182]:

$$\ln\left(\frac{p_i}{1-p_i}\right) = \beta_0 + \beta_1 x_1 + \beta_2 x_2 + \dots + \beta_n x_n \quad (11)$$

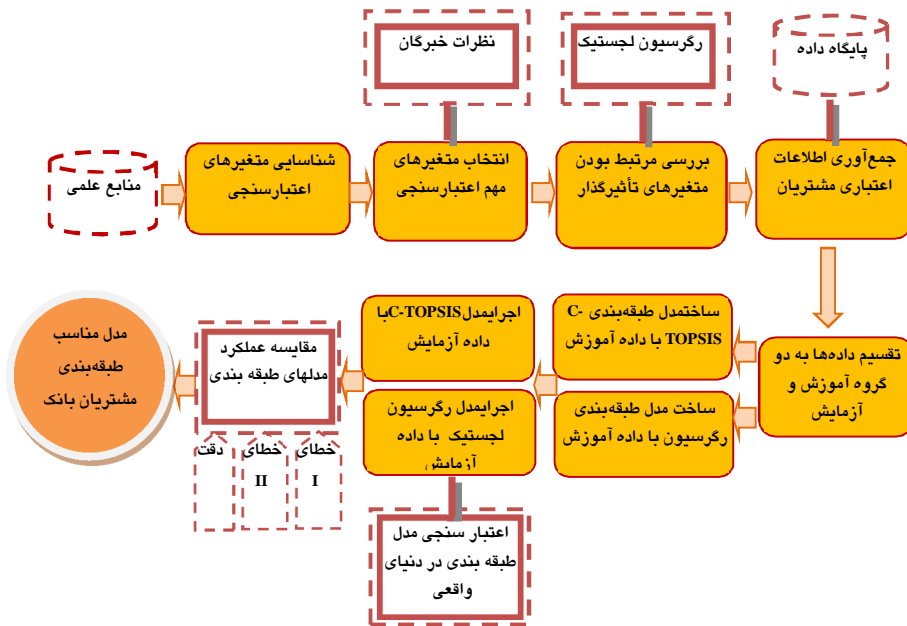
احتمال p_i که از معادله بالا به دست می‌آید، حد طبقه‌بندی است. زمانی که p_i احتمال عدم نکول را نشان می‌دهد، هرچه این احتمال بزرگ‌تر از 0/5 باشد و نزدیک به 1 باشد، مشتری خوش‌حساب یا مشتری که احتمال عدم نکول دارد. اگر کمتر از 0/5 باشد، مشتری بدحساب تلقی می‌شود [8، ص 182؛ 15، ص 8].

5- روش‌شناسی تحقیق

در این پژوهش به منظور ارزیابی اعتباری مشتریان بانک مطابق نمودار مراحل تحقیق که در زیر آمده است (شکل 1)، نخست متغیرهای (شاخصه‌ها) تأثیرگذار بر ریسک اعتباری مشتریان با مطالعه ادبیات پژوهش، شناسایی و سپس متغیرهای نهایی طی دو مرحله انتخاب شدند. در مرحله اول با نظرسنجی از خبرگان و ارائه پرسشنامه به آنها و تحلیل پرسشنامه، متغیرهای تأثیرگذار انتخاب شد. از آنجایی که عملکرد مدل‌های پیش‌بینی به خصوص در حوزه اعتباری بانک‌ها بسیار حایز اهمیت است، در نتیجه باید ارتباط متغیرهای گزینش‌شده در مدل اعتبارسنجی مورد ارزیابی قرار گیرد. از این رو در مرحله دوم با استفاده از روش رگرسیون لجستیک مرتبط بودن متغیرها سنجیده شد و متغیرهایی که در سطح معنی‌داری 5 درصد هستند در مدل باقی می‌مانند و بقیه حذف می‌شوند، زیرا رابطه معناداری با مدل برآورد شده ندارند [7، ص 369]. ضرایب منفی در مدل لجستیک بیانگر رابطه منفی آنها با خوش‌حسابی و ضرایب مثبت رابطه مثبت متغیرهای مستقل را بر متغیر وابسته خوش‌حسابی نشان می‌دهند. متغیر وابسته پژوهش حاضر، وضعیت اعتباری مشتری است که در دو گروه «خوش‌حساب» و «بدحساب» قرار می‌گیرد.

به این منظور 334 نفر از مشتریان بانک به صورت تصادفی انتخاب و بررسی شدند که پس از بررسی‌های اولیه، اطلاعات مربوط به وضعیت اعتباری آنان مورد استفاده قرار گرفته است. از بین مشتریان انتخاب‌شده 96 مشتری بدحساب و 238 مشتری خوش‌حساب می‌باشند. پس از تعیین شاخصه‌های نهایی، در آغاز مجموعه داده‌ها به دو گروه آموزش و آزمایش (آزمون) تقسیم شد. از 80 درصد داده‌ها برای آموزش مدل C-TOPSIS و مدل لجستیک برای طبقه‌بندی اعتباری مشتریان و از 20 درصد مابقی برای آزمایش نهایی کارآمدی مدل استفاده شد. به این ترتیب پس از آنکه جهت افزایش و کاهش شاخصه‌ها با رگرسیون لجستیک تعیین شد، از اطلاعات اعتباری مشتریان در ارتباط با این 8 شاخصه نهایی در داده‌های آموزش برای ساخت مدل C-TOPSIS و همچنین از همین داده‌های آموزش برای ساخت مدل لجستیک استفاده گردید. در نهایت برای اعتبارسنجی مدل‌های طبقه‌بندی در دنیای واقعی و همچنین مقایسه عملکرد پیش‌بینی دو مدل ارائه‌شده از

داده‌های آزمایش جهت برازش دقت آنها استفاده و براساس دقت کل و خطای نوع اول و دوم مورد مقایسه قرار گرفتند.

شکل 1 فلوچارت مراحل کلی پژوهش در ساخت مدل طبقه‌بندی

6- یافته‌ها

در این مقاله برای برآورد پارامترها و اجرای مدل C-TOPSIS از نرم‌افزار Excel 2010 و برای برآورد پارامترهای مدل کلاسیک از نرم‌افزار SPSS استفاده شده است. ساختار مدل رگرسیون لجستیک و C-TOPSIS با استفاده از 80 درصد داده‌ها (داده‌های آموزش) برآورد شد و با استفاده از 20 درصد مابقی (داده‌های آزمایش) مورد آزمایش قرار گرفت.

با استفاده از نظر خبرگان دانشگاهی و مدیران و سرپرستان بانک مورد مطالعه، متغیرهای اعتبارسنجی با اهمیت تعیین شدند که نتایج این ارزیابی در جدول 1 ارائه شده است.

جدول 1 متغیرهای ارزیابی وضعیت اعتباری مشتریان

متغیر	عنوان	نوع متغیر	توضیحات
X ₁	جنسیت	اسمی	X ₁₋₁ (مرد)، X ₁₋₂ (زن)
X ₂	تحصیلات	ترتیبی	X ₂₋₁ (بی سواد)، X ₂₋₂ (زیر دیپلم)، X ₂₋₃ (دیپلم)، X ₂₋₄ (لیسانس)، X ₂₋₅ (فوق لیسانس)
X ₃	سکونت	اسمی	X ₃₋₁ (شخصی)، X ₃₋₂ (استیجاری)، X ₃₋₃ (منزل والدین)، X ₃₋₄ (سازمانی)
X ₄	شغل	اسمی	X ₄₋₁ (کارمند دولتی)، X ₄₋₂ (کارمند خصوصی)، X ₄₋₃ (آزاد)
X ₅	سابقه اعتباری	ترتیبی	X ₅₋₁ (تسویه شده)، X ₅₋₂ (فعال)، X ₅₋₃ (ندارد)، X ₅₋₄ (سررسید گذشته)، X ₅₋₅ (موقوف)، X ₅₋₆ (مشکوک الوصول)
X ₆	وضعیت چک	ترتیبی	X ₆₋₁ (چک برگشتی ندارد)، X ₆₋₂ (رفع سوء اثر شده)، X ₆₋₃ (دسته چک ندارد)، X ₆₋₄ (عدم رفع سوء اثر)
X ₇	نرخ سود	نسبی	
X ₈	نوع وثیقه	اسمی	X ₈₋₁ (سند ملکی)، X ₈₋₂ (سفته)، X ₈₋₃ (سپرده)، X ₈₋₄ (چک تضمینی)، X ₈₋₅ (سهام)، X ₈₋₆ (چک عادی)

در این تحقیق از مدل رگرسیون لجستیک برای تعیین جهت شاخصه‌ها و نیز برآورد ریسک اعتباری مشتریان مورد استفاده قرار گرفت. نخست در روش رگرسیون لجستیک تأثیر متغیرهای مستقل بر متغیر وابسته (وضعیت اعتباری مشتری) به طور همزمان مورد بررسی قرار گرفته است و در نهایت بهترین ترکیب از متغیرها که در سطح $\alpha = 0.05$ معنادار است، به عنوان مدل نهایی برای ارزیابی وضعیت اعتباری مشتریان تعیین شده است. مطابق جدول 2 مدل کلی رگرسیون با $x^2 = 99.48$ و $df=10$ در سطح $\alpha = 0.05$ معنادار است.

جدول 2 نتایج آزمون برازش کل مدل

Sig	df	x^2	مدل
.000	10	99/48	

مدل رگرسیون پس از آزمون ترکیب‌های مختلف از انواع متغیرهای تحقیق و حذف متغیرهایی که میزان خطای آن بیش از 0/05 بوده و تأثیر معناداری در مدل نداشتند،

در نهایت 8 متغیر را به‌عنوان متغیرهای تأثیرگذار و معنادار مشخص کرده است که ضرایب این متغیرها و سطح معناداری آنها در جدول 3 آمده است.

جدول 3 نتایج نهایی اجرای رگرسیون لجستیک در داده‌های آزمایش

متغیر	B	S.E	Wald	df	Sig	Exp(B)
X ₁₋₁	-0/59	0/322	3/351	1	0/047	1/805
X ₂	0/574	0/164	12/292	1	0/00	0/563
X ₃₋₂	-0/969	0/305	10/129	1	0/001	2/636
X ₄₋₁	0/698	0/356	3/833	1	0/050	0/498
X ₅	-0/683	0/433	2/487	1	0/015	1/979
X ₆	-0/627	0/393	2/545	1	0/011	1/872
X ₇	-0/1	0/044	5/159	1	0/023	1/105
X ₈₋₄	2/145	1/125	3/638	1	0/046	0/117
ثابت	3/906	2/414	2/619	1	0/006	0/020

طبق نتایج جدول 3، تمام متغیرها در سطح $\alpha = 0.05$ معنادار هستند، بنابراین مدل رگرسیون لجستیک برای تعیین جهت شاخصه‌ها و نیز برآورد ریسک اعتباری مشتریان به‌صورت زیر برآزش شده است:

$$\ln\left(\frac{p}{1-p}\right) = 3.906 - 0.59x_{1-1} + 0.574x_2 - 0.969x_{3-2} + 0.698x_{4-1} - 0.683x_5 - 0.627x_6 - 0.1x_7 + 2.145x_{8-4} \quad (12)$$

مطابق رابطه بالا هشت مورد از متغیرهای تأثیرگذار بر وضعیت اعتباری مشتریان در مدل رگرسیون نهایی باقی ماند که در جدول 1 به‌صورت پررنگ مشخص شده‌اند. در این رابطه ضرایب منفی در مدل لجستیک بیانگر رابطه منفی آنها با خوش‌حسابی و ضرایب مثبت رابطه مثبت متغیرهای مستقل را بر متغیر وابسته خوش‌حسابی نشان می‌دهند.

پس از تعیین جهت متغیرها، از مدل رگرسیون برای ارزیابی وضعیت اعتباری مشتریان بانک بهره گرفته شد. مطابق رابطه مدل رگرسیون پیشنهادی در صورتیکه خروجی مدل رگرسیون ارائه شده مقدار مثبت باشد، به این معنا است که احتمال عدم

نکول (p) بیشتر از احتمال نکول ($1 - p$) است، بنابراین مشتری در گروه خوش حساب قرار می‌گیرد و اگر خروجی مدل مقدار منفی باشد، به این معنی است که احتمال نکول ($1 - p$) بیشتر از احتمال عدم نکول (p) است، بنابراین مشتری در گروه بد حساب قرار خواهد گرفت.

در جدول 4 که نتایج طبقه‌بندی مدل رگرسیون لجستیک ارائه شده است، درصد پیش‌بینی درست داده‌های آموزش و آزمایش به‌طور مجزا در ستون آخر ارائه شده است. داده‌های آموزش شامل 266 مشتری است که از این میان، 196 مشتری خوش حساب و 70 مشتری بدحساب بوده است. مدل رگرسیون لجستیک در پیش‌بینی مشتریان بدحساب 51/4 درصد و در پیش‌بینی مشتریان خوش حساب 88/7 درصد درست عمل کرده است و دقت کل مدل رگرسیون در طبقه‌بندی مشتریان خوش حساب و بدحساب 78/9 درصد بوده است. مدل رگرسیون - که با 80 درصد داده‌ها آموزش‌دیده است - با داده‌های جدیدی (20 درصد مابقی داده‌ها) مورد آزمایش قرار گرفت. مجموعه آزمایش در مجموع شامل 68 مشتری بوده است که از این تعداد، 42 نفر خوش حساب و 26 نفر بدحساب می‌باشند. مدل پیشنهادی در برآورد داده‌های آزمایش دقت 54/4 درصدی داشته است؛ به‌گونه‌ای که در پیش‌بینی مشتریان خوش حساب 61/9 درصد و مشتریان بدحساب 42/3 درصد درست پیش‌بینی کرده است.

جدول 4 نتایج طبقه‌بندی مدل رگرسیون لجستیک

داده‌ها	واقعی	پیش‌بینی		
		بدحساب	خوش حساب	درصد صحت
داده‌های آموزش	بدحساب	36	34	51/4
	خوش حساب	22	174	88/7
	% کل	21/8	78/2	78/9
داده‌های آزمایش	بدحساب	11	15	42/3
	خوش حساب	16	26	61/9
	% کل	39/7	60/3	54/4

در جدول 5 نتایج طبقه‌بندی مدل C-TOPSIS ارائه شده است، درصد پیش‌بینی درست داده‌های آموزش و آزمایش نیز به‌طور مجزا در ستون آخر نشان داده شده است. داده‌های آموزش‌در اینجا نیز همان داده‌های آموزشی است که در مدل رگرسیون لجستیک به کار گرفته شده است که شامل 266 مشتری می‌باشد و از این میان، 196 مشتری خوش‌حساب و 70 مشتری بدحساب بوده است. در مدل C-TOPSIS با استفاده از داده‌های آموزش و رابطه (4) وزن بهینه برای شاخصه‌ها به دست آمد و سپس امتیاز اعتباری هر یک از مشتریان محاسبه و در نهایت مشتریان براساس امتیاز اعتباری‌شان رتبه‌بندی شدند. حد آستانه برای تعیین دو طبقه خوش‌حساب و بدحساب با توجه به تعداد مشتری خوش‌حساب است که در اینجا 196 می‌باشد؛ یعنی 196 آمین مشتری در میان مشتریان رتبه‌بندی شده به‌عنوان حد آستانه انتخاب شده و مشتریان با امتیاز اعتباری بیشتر از حد آستانه به‌عنوان خوش‌حساب و کمتر از آن به‌عنوان بدحساب تعیین شدند. بنابراین مدل پیشنهادی در پیش‌بینی مشتریان بدحساب 45/71 درصد و در پیش‌بینی مشتریان خوش‌حساب 80/61 درصد درست عمل کرده است و دقت کل مدل رگرسیون در طبقه‌بندی مشتریان خوش‌حساب و بدحساب 71/43 درصد بوده است. مدل C-TOPSIS که با 80 درصد داده‌ها آموزش دیده است، به‌وسیله داده‌های جدیدی (20 درصد مابقی داده‌ها) مورد آزمایش قرار گرفت. در مجموعه آزمایش 68 مشتری وجود دارد که 42 نفر خوش‌حساب و 26 نفر بدحساب می‌باشند. مدل پیشنهادی در برآورد داده‌های آزمایش دقت 58/82 درصدی داشته است، به‌گونه‌ای که در پیش‌بینی مشتریان خوش‌حساب 66/66 درصد و مشتریان بدحساب 46/15 درصد درست پیش‌بینی کرده است.

جدول 5 نتایج طبقه‌بندی مدل C-TOPSIS

داده‌ها	واقعی	پیش‌بینی		
		بدحساب	خوش‌حساب	% صحت
داده‌های آموزش	بدحساب	32	38	45/71
	خوش‌حساب	38	158	80/61
	% کل	26/32	73/68	71/43
داده‌های آزمایش	بدحساب	12	14	46/15
	خوش‌حساب	14	28	66/66
	% کل	28/23	61/77	58/82

7- نتیجه‌گیری

در این پژوهش پس از ارائه مدل طبقه‌بندی C-TOPSIS و رگرسیون لجستیک، اعتبار این دو مدل در شرایط دنیای واقعی برای 68 نمونه از مشتریان که اطلاعات آنها در فرایند یادگیری مدل C-TOPSIS و رگرسیون لجستیک نقشی نداشته‌اند، اجرا شده است تا وضعیت اعتباری مشتریان مورد نظر را بررسی نماید (این داده‌ها همان داده‌های آزمون است که 20 درصد داده‌های کل را تشکیل می‌دهد). از آنجایی که دو مدل طبقه‌بندی مذکور الگوی رفتار اعتباری مشتریان را از طریق 80 درصد داده‌ها آموزش دیده و سپس آزمایش نموده است و در نهایت خطای خود را با همین داده‌ها بهبود داده است، بنابراین با ورود داده‌های جدید می‌توان دقت مدل ساخته شده در دنیای واقعی را تخمین زد. دقت طبقه‌بندی، خطای نوع اول و خطای نوع دوم در داده‌های آزمایش به‌عنوان معیارهای ارزیابی عملکرد دو مدل ارائه‌شده در این پژوهش مورداستفاده قرار گرفت که در جدول‌های 6 و 7 آمده است. میزان صحت طبقه‌بندی یکی از رایج‌ترین معیارهای کمی در برآورد دقت پیش‌بینی مدل‌های طبقه‌بندی است که درصد مشتریانی را که به‌درستی طبقه‌بندی شده‌اند، نشان می‌دهد [16]. در جدول 6 اشاره شده است که دقت مدل C-TOPSIS و رگرسیون لجستیک به ترتیب 58/82 درصد و 54/4 درصد می‌باشد و دقت مدل C-TOPSIS به میزان 4 درصد بهبود یافته است.

جدول 6 مقایسه دقت طبقه‌بندی رگرسیون لجستیک و C-TOPSIS

واقعی	پیش‌بینی					
	لجستیک			C-TOPSIS		
	خوش‌حساب	بدحساب	% صحت	خوش‌حساب	بدحساب	% صحت
بدحساب	15	11	42/3	14	12	46/15
خوش‌حساب	26	16	61/9	28	14	66/66
% کل	60/3	39/7	54/4	61/77	38/23	58/82

در بخش دیگر عملکرد مدل‌های طبقه‌بندی براساس خطای نوع اول و دوم مقایسه می‌شود. خطای نوع اول زمانی رخ می‌دهد که یک مشتری خوش‌حساب به نادرستی به‌عنوان یک مشتری بدحساب طبقه‌بندی شود و در مقابل، خطای نوع دوم زمانی رخ

می‌دهد که یک مشتری بدحساب به اشتباه خوش حساب تلقی گردد. قابل ذکر است که خطای نوع دوم زیان بالقوه اعتباری را دربردارد و هزینه و تأثیرات منفی بیشتری در پی دارد [17؛ 18]. همان‌طور که در جدول 7 نشان داده شده است مدل طبقه‌بندی-C TOPSIS در داده‌های آزمایش دقت بالاتری نسبت به رگرسیون لجستیک داشته است و تقریباً 4 درصد بهتر پیش‌بینی کرده است. خطای نوع اول در این مدل نسبت به رگرسیون لجستیک 5 درصد کاهش یافته است. خطای نوع دوم در مدل C-TOPSIS، 53/84 می‌باشد که نسبت به رگرسیون لجستیک با مقدار خطای 57/69 درصد به میزان 4 درصد کاهش یافته و عملکرد بهتری داشته است.

جدول 7 مقایسه نتایج طبقه‌بندی رگرسیون لجستیک و C-TOPSIS

خطای نوع دوم %	خطای نوع اول %	طبقه‌بندی درست %	مدل طبقه‌بندی
53/84	33/33	58/82	C-TOPSIS
57/69	38/1	54/4	رگرسیون لجستیک

بانک‌ها برای تخصیص وام به مشتریان خود نیازمند بررسی پیشینه مالی و اعتباری و در نتیجه تصمیم‌گیری جهت واگذاری تسهیلات به آنها می‌باشند. به همین جهت به‌تازگی تحقیقات زیادی در حوزه اعتبارسنجی مشتریان بانک انجام شده و در بیشتر این مطالعات از ابزارهای هوش مصنوعی و داده‌کاوی برای ارائه مدل مناسب طبقه‌بندی استفاده شده است. اگرچه این روش‌ها دقت نسبتاً بالایی دارند اما محاسبات آنها پیچیده و زمان‌بر است و نتایج تصمیم‌های آنها قابلیت تفسیر ندارد و همانند جعبه سیاه است. از این رو تصمیم‌های ناشی از رد یا پذیرش متقاضیان شفاف و واضح نمی‌باشد و زمانی که درخواست اعتبار یک مشتری رد می‌شود، دلیل این تصمیم به طور دقیق قابل بیان نیست ضمن اینکه میزان تأثیر شاخصه‌ها در اعتبار مشتریان نیز برای مدیران اعتباری بانک‌ها پنهان و نامشخص می‌ماند. به همین جهت در مقاله حاضر از روش-C TOPSIS با قابلیت استفاده آسان، محاسبات ساده و قابلیت تفسیر دقیق استفاده شد. ایده اصلی رویکرد طبقه‌بندی ارائه شده در این مقاله، هم‌جهت سازی شاخصه‌های افزایشی و کاهش‌ی و همچنین محاسبه وزن شاخصه‌ها به گونه‌ای است که گزینه خوب به ایده‌آل مثبت و گزینه بد به ایده‌آل منفی نزدیک شوند. از این رو سایر مفروضات

روش Topsis در این رویکرد همچنان برقرار است. به منظور تأیید دقت این مدل طبقه‌بندی در پژوهش حاضر، از یکی از متداول‌ترین مدل‌های کلاسیک در بحث طبقه‌بندی - رگرسیون لجستیک - برای مقایسه استفاده شده است. نتایج مقایسات گویای دقت بالا و عملکرد مناسب روش C-Topsis در طبقه‌بندی مشتریان خوش حساب و بدحساب در سیستم موجود بانک است.

با توجه به اینکه فرایند امتیازدهی اعتباری فرایندی چالشی است و خطاهای تصمیم‌گیری در این حوزه بانک‌ها را به سوی طبقه‌بندی نادرست و در نتیجه زیان‌های اعتباری سوق می‌دهد، بنابراین در ادامه توصیه‌هایی به مؤسسات مالی برای ارزیابی اعتباری متقاضیان وام در زمینه یافته‌های پژوهش حاضر ارائه می‌شود:

1- بررسی مدل پیشنهادی طبقه‌بندی متقاضیان وام به منظور کاهش هزینه و تبعات ناشی از پذیرش مشتریان بدحساب (خطای نوع دوم) و تخصیص نادرست اعتبار به افراد فاقد صلاحیت؛ 2- طراحی و ساخت سیستم پشتیبانی تصمیم و یک نرم‌افزار مناسب براساس مدل پیشنهادی برای اعتبارسنجی متقاضیان وام؛ 3- تعیین و تدوین ضوابط و مکانیسم‌های لازم جهت سنجش و ارزیابی انواع ریسک و ایجاد یک سیستم همگن سنجش اعتبار برای جلوگیری از هر گونه برخورد متفاوت از سوی کارشناسان اعتباری که در قالب آن کارشناسان اعتباری موظف به اجرای ارزیابی «حداقلی اعتباری» باشند.

8- پی‌نوشت‌ها

1. Multivariate Adaptive Regression Splines
2. Nonparametric Smoothing
3. Survival Analysis
4. Artificial Immune System
5. Genetic Algorithms
6. Least square support vector machine
7. Technique for Order Preference by Similarity to Ideal Solution

9-منابع

- [1] İÇY. T. (2012) "Development of a credit limit allocation model for banks using an integrated Fuzzy TOPSIS and linear programming", *Expert Systems with Applications*, 39(5): 5309-5316.

- [2] BekhetH., EletterS.(2012)"Credit risk management for the Jordanian commercial banks: A business intelligence approach", *Aust. J. Basic Appl. Sci.* 6(9):188–195.
- [3] BumacovV., AshtaA. (2011) "The conceptual framework of credit scoring from its origins to microfinance", *In Second European Research Conference on Microfinance*, Groningen, The Netherlands, June 2011.
- [4] FogartyD. J. (2012) "Using genetic algorithms for credit scoring system maintenance Ffunctions", *International Journal of Artificial Intelligence & Applications*, 3(6).
- [5] AbdouH. A., AlamS. T., MulkeenJ. (2014) "Would credit scoring work for Islamic finance? A neural network approach", *International Journal of Islamic and Middle Eastern Finance and Management*, 7(1): 112-125.
- [6] NiculaI. (2013) "Some aspects concerning the measurement of credit risk", *Procedia Economics and Finance*, 6: 668-674.
- [7] DimitriuM., Avramescu E.A., CaracotaR. C. (2010) "Credit scoring for individuals", *Economia. Seria Management*, 13(2): 361-377.
- [8] LiX. L., ZhongY. (2012) "An overview of personal credit scoring: techniques and future work", *International Journal of Intelligence Science*, 2: 181-189.
- [9] AzarA., AfsarA., AhmadiP. (2007) "Comparison of classical and artificial intelligence methods in predicting stock price index and designing hybrid model", *Journal of Management Researches in Iran (Human Sciences MODARES)*, 10(4): 1-16, (in Persian).
- [10] Marques A. I., García V., Sanchez J. S. (2012) "A literature review on the application of evolutionary computing to credit scoring", *Journal of the Operational Research Society*, 64(9): 1384-1399.
- [11] Fensterstock A. L. B. E. R. T. (2005) "Credit scoring and the next step", *Business Credit*, 107(3): 46-49.
- [12] Vukovic S., Delibasic B., Uzelac A., Suknovic M. (2012) "A case-based reasoning model that uses preference theory functions for credit scoring", *Expert Systems with Applications*, 39(9): 8389-8395.

- [13] Thomas L. C., Edelman D. B., Crook J. N. (2002) *Credit scoring and its applications*, Siam.
- [14] Zhu X., Li J., Wu D., Wang H., Liang C. (2013) "Balancing accuracy, complexity and interpretability in consumer credit decision making: A C-TOPSIS classification approach", *Knowledge-Based Systems*, 52: 258-267.
- [15] Mansouri A., Azar A. (2002) "Designing and explanation of efficient model for banking facilities allocation by neural networks approach, logistic and linear regression", *Journal of Management Researches in Iran*, 6(3):125-146, (in Persian).
- [16] Abdou H., El-Masry A., Pointon J., Abdou H., El-Masry A., Pointon J. (2007) "On the applicability of credit scoring models in Egyptian banks", *Banks and Bank Systems*, 2(1): 4-20.
- [17] Kurum E., Yildirak K., Weber G. W. (2012) "A classification problem of credit risk rating investigated and solved by optimization of the ROC curve", *Central European Journal of Operations Research*, 20(3): 529-557.
- [18] Yap B. W., Ong S. H., Husain N. H. M. (2011) "Using data mining to improve assessment of credit worthiness via credit scoring models", *Expert Systems with Applications*, 38(10): 13274-13283.